

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4183/2020
Рев 5714/2020
10.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Бранка Станића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца – противтуженог АА из ... кога заступа пуномоћник Милан Цветковић, адвокат из ..., против тужене-противтужиље ББ из ..., коју заступа пуномоћник Ружица Лекић, адвокат из ..., ради издржавања супружника, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 563/19 од 17.12.2019. године исправљеној решењем истог суда Гж2 563/19 од 13.02.2020. године и ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 563/19 од 13.02.2020. године, у седници одржаној 10.03.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 563/19 од 17.12.2019. године, исправљене решењем истог суда Гж2 563/19 од 13.02.2020. године.

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 563/19 од 13.02.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 563/19 од 13.02.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П2 297/18 од 20.09.2019. године, ставом првим изреке разведен је брак парничних странака закључен у Пожаревцу 08.03.2012. године, уписан у матичну књигу венчаних за матично подручје ... под текућим бројем ... за 2012. годину. Ставом другим изреке одбијен је противтужбени захтев којим је тражено да се тужилац обавезе да туженој плаћа месечно износ од 12.000,00 динара и то сваког месеца до петог у месецу за текући месец од дана подношења тужбе у трајању од 5 година, односно док за то постоје законски услови, као неоснован. Ставом трећим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 136.580,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 563/19 од 17.12.2019. године, која је исправљена решењем истог суда Гж2 563/19 од 13.02.2020. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу другом изреке. Ставом другим изреке преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде тако што је одлучено да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка. Ставом трећим изреке одбијени су као неосновани захтеви тужиоца и тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 563/19 од 03.02.2020. године исправљена је наведена другостепена пресуда у ставовима другом, трећем и четвртном изреке у погледу одлуке о трошковима поступка и у образложењу пресуде четврти и пети пасус на другој страни, други пасус на трећој страни, први и трећи пасус на трећој страни, први, трећи, четврти, пети, шести и седми пасус на четвртој страни и пета страна образложења на начин ближе описан у изреци решења.

Против решења о исправљању пресуде, донетог у другом степену тужилац је благовремено изјавио посебну ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права са позивом на одредбу члана 404 ЗПП.

Тужена је поднела одговор на ревизију тужиоца са захтевом за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 55/14) и утврдио да ревизија тужене није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Нису основани ревизијски наводи да је у поступку пред другостепеним судом учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 396. став 1. ЗПП, с обзиром да је другостепени суд оценио све битне жалбене наводе и навео разлоге које је узео у обзир по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању парничне странке су засновале ванбрачну заједницу 1997. године, а затим су закључили брак 08.03.2012. године и имају заједничку ћерку ВВ рођену ... године, која је студент ... у Тужена има и пунолетну ћерку из претходне заједнице. Брак супружника је разведен пресудом која је донета у овој парници због поремећених брачних односа. Тужилац је рођен ... године и у периоду од 1979. до 2017. године наизменично је имао пријаве и одјаве осигурања код Републичког фонда ПИО Пожаревац, а од 12.01.2018. године до 13.04.2018. године био је пријављен евиденцији незапослених лица. Зарађује тако што повремено обавља ... и

... када за то има посла, а издржава заједничку ћерку којој плаћа школарину. Тужена је рођена ... године, по струци је ... али никада није радила у својој струци, има 13 година радног стажа, а од 30.08.2019. године налази се на евиденцији незапослених лица. Оценом налаза и мишљења вештака медицинске струке утврђено је да је преостала радна способност тужене 45%, односно укупна радна неспособност износи 55%, па тужена може да обавља лакше физичке послове као што је посао продавца у киоску, портира без ношења оружја, помоћне и административне послове ако се раде на рачунару, као и лакше послове помоћи у кући и старим особама. Тужена је наслеђем стекла половину стана у ... у коме живи са станарком која плаћа 60 евра месечно на име закупнине, док трошкове комуналија поводом становања деле на пола. Решењем Основног суда у Пожаревцу П2н 194/18 од 22.04.2018. године усвојен је предлог за продужење хитне мере привременог удаљења тужене из стана и наложено да се привремено удаљи из куће која се налази у ... на период од 30 дана до 24.05.2018. године, као и да се уздржава од приступа истој кући под претњом прекршајног гоњења, да не контактира и не прилази тужиоцу у периоду од 30 дана до 24.05.2018. године.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су одбили противтужбени захтев за издржавање тужене, јер њена радна способност није потпуно умањена, а поред тога поседује имовину чијим искоришћавањем може да обезбеди приходе, при чему чињеница да је извршила насиље у породици према тужиоцу указује да би прихватање захтева тужене за супружничко издржавање представљало очигледну неправду за тужиоца као другог супружника.

Одредбом члана 151. став 1. Породичног закона прописано је да супружник који нема довољно средстава за издржавање, а неспособан је за рад или незапослен, има право на издржавање од другог супружника сразмерно његовим могућностима. По ставу 3. нема право на издржавање супружник ако би прихватање његовог захтева за издржавање представљало очигледну неправду за другог супружника.

Правилно је становиште нижестепених судова да би у конкретном случају, прихватање захтева тужене за издржавање представљало очигледну неправду за тужиоца као бившег супружника, имајући у виду да су одлуком суда према туженој на основу Закона о спречавању насиља у породици продужене хитне мере привременог удаљења из стана, наложено привремено удаљење из куће и уздржавање од приступа истој, те да не контактира и не прилази тужиоцу у одређеном трајању. С обзиром на утврђене животне прилике парничних странака, њихову животну доб, чињеницу да је радна способност тужене умањена али да према преосталој радној способности може да обавља лакше послове, те да је наслеђем стекла 1/2 стана који издаје и остварује закупнину, правилан је закључак нижестепених судова да се тужена не може сматрати материјално необезбеђеним лицем.

Супротно наводима ревизије, испуњеност услова за издржавање супружника из члана 151. став 1. Породичног закона били су предмет правилне оцене од стране другостепеног суда. Претежни део навода тужене у ревизији односи се посредно или непосредно на оспоравање утврђеног чињеничног стања што не може бити дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 407. став 2. ЗПП, ни са изузетком да се у смислу

члана 403. став 2. овог закона ради о ревизији изјављеној у породичном спору за издржавање.

С обзиром да је другостепени суд решењем извршио исправљање одлуке о трошковима поступка, то су беспредметни ревизијски наводи тужене којима се побија одлука о трошковима поступка са позивом на одредбу члана 207. Породичног закона.

На основу изложеног одлучено је као у ставу првом изреке на основу члана 414. став 1. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености ревизије против решења о исправљању пресуде, донетог у другом степену на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 87/18), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. У конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана нити потреба за уједначавањем судске праксе. Осим тога разлози ревизије се у претежном делу односе на битне повреде одредаба парничног поступка због чега се посебна ревизија не може изјавити и оспоравање чињеничног стања што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Оцењујући дозвољеност ревизије тужиоца на основу члана 410. став 2. у вези са чланом 420. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Дозвољеност ревизије против решења другостепеног суда регулишу одредбе члана 420. ЗПП, тако што је наведеном одредбом прописано да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим се поступак правноснажно окончава (став 1.). Имајући у виду да је ревизија тужиоца изјављена против решења којим је извршено исправљање преписа другостепене пресуде у делу одлуке о трошковима поступка и образложења, којим се поступак правноснажно не окончава, то ревизија тужиоца изјављена против ове врсте одлуке није дозвољена применом члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу трећем изреке.

Захтев тужене за накнаду трошкова одговора на ревизију тужиоца је одбијен на основу члана 154. став 1. ЗПП, јер се не ради о трошковима потребним за вођење ове парнице.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић